

vedblev hendes Tanker at sysle med hendes Yndlingsinteresser, og netop under det lange, smukke og fredelige Sygeleje var det ligesom om alt det, som hidtil havde været bundet og tilsløret i hendes Væsen, frigjorde sig og traadte frem i en bred, varm Velvillie, der kastede som et Solskin over Sygeværelset i alle de lange Aar, indtil hun den 17. Marts 1898 glad og stille, baaren af lyse Drømme, gled ind i Døden.

Annette Vedel.

Hvad tænker Kvinder om Udvisningerne i Slesvig?

*af Helga Johansen. *)*

I.

Hvad mon vi Kvinder herhjemme tænker og tror om Udvisningerneovre i Slesvig? At Mænds overvejende Tanke herved er harmfuld Forundring, det ved vi, men er det naturligt for Kvinder, umiddelbart at forarges? Om vi vover at sige: Nej, vi forarges slet ikke, vil det kunne støde Fædrelandsfølelsen?

Det er dog saa, at kvindelig Tankegang er ikke — eller endnu ikke — et Efterbillede af Mandens. Kvindetanker er født under Kvindeliv — ej under Mandsliv, og selv om Udviklingen medfører en Udjævning i Kønnenes Liv, — sa a la-modisk er dog ingen Kvinde, at jo Arven fra „Formødrenes“ Færd og Tankesæt endnu gemmes i hendes Væsen.

Hos Mænd er det — eller er det blevet — en anden Natur at slaa igen, med den mest afdæmpede Form, der lader sig finde, kaldes det: at indtage Forsvarsstilling. Alle „voksne, danske Dreng“ løfter vist uvilkaarlig Armen mod Overgreb. Dette er — eller gaar for — den rette mandige Gestus mod Vold.

Kvindernes Natur er — eller er bleven — en anden. De tænker ved Uret ikke først og naturligst paa Urettens Ophav, men paa dem, som Uretten truer. Vold udløser ikke Tanken om Vold til Gengæld, men Tanken om at Vold maa ikke være. Mange er de gode og kloge Kvinder, der har undværet Dom og Fordømmen over Mænds og Herrers Færd og valgt at bøje sig ned over en truet Barneverden. Ikke i Ydmyghed og Forsagthed! Det er kvindelig Tapperhed at være

*) Af forskellige Hensyn er Red. desværre bleven tvungen til at dele Frk. Johansens Artikel.